

PETRVS Aloysius, Alexādrī Farnesij (qui postea ad Pontificatum euectus, Pauli tertij nomine innotuit) filius, opera parentis Parmę & Placentiæ Principatū consequutus, cū immo- dico Placentinæ vr̄bis exornandæ studio, edixisset ditionis suæ Comitibus, cæteræq; nobilitati, in eam vsq; diem in villis suis castellisve agere assuetis, vt Placentiam domicilium suum transferrent: agrè id illis ferentibus (vt pote qui sub Pontificum imperio, summæ semper libertati assueuerant) nonnullos non infimæ autoritatis, qui imperium suū detrectabant, exilio multauit, bonâq; eorū fisco adiudicauit. Qua occasione irritatis nobilium animis, illorum coniuratione circūuentus, in arce Placentina multis vulneribus obruncatur: mortuūque corpus in publicum protractū, cōcursu plebis fœdè discerpitur, anno nostræ salutis 1547.

HIERONIMA Ursina, Romanę castitatis matrona, vni cūmq; virtutis omnis exemplar, Petro Aloysio nupsit, Alexandri Farnesij (qui postea Pontifex creatus, Pauli Tertij nomen adsciuit) filio: cui præter Victoriā filiam, Urbinatium Duci iam elocatam, quatuor liberos mares peperit, totidem ætatis nostræ lumina: quorū duos hodie omni disciplinarum genere ornatissimos, rarissimo exemplo, in Cardinaliū ordinem videmus cooptatos, Alexandrū nimirum, & Raynutiū Farnesios, ambos amplissimo legatorum munere, illum apud Auenionenses, hunc in Flaminia fungētes. E reliquis duobus, Octavius Parmēsū Dux, militaris gloria imprimis illustris, & Caroli quinti gener, remotissimos orbis Christiani angulos nominis sui splendore impleuit. Horatius verò Castri Dux, generosi animi iuuenis, & in ad- eūdis periculis prorsus intrepidus, hoc ipso anno incredibili apparatu, Henrici Regis filiā cōiugē sibi adsciuit: nemini fortitudinis gloria cessurus, nisi nimia hominis virtus, ad manifesta pericula incautius impulsus, præmatura nece eū nobis præripuisset.